

EGYSZERŰ DALLAM

Pintér Béla

Nem nagyon mentek a dolgok,
Nem is voltam mindig boldog.
Volt idő, hogy kerültem az iskolát.
Gyakran hazaküldtek órákról,
Meg is húztak néhány tárgyból.
Nem nagyon csíptem a matektanárt.

Aztán segédmunkás lettem,
Havi nyolcezeret kerestem,
Akik láttak, csak a fejüket csóválták.
Otthon gyakran sírt a lelkem,
Mindig tudtam több van bennem.
Egész lényem érintésre várt.

És akkor megszólalt egy dallam,
És a szívembe lopózott halkán.
Egy szó, egy név, egy jel,
Rögtön tudtam lépnem kell.
Nem volt több, csak egy egyszerű dallam,
Mégis mély nyomott hagyott rajtam,
Mellém állt és ennyit mondott:
Helló Értékes ember!

Szövetséget kötöttem az élettal,
Zászlómra a Te nevedet írtam fel.
Beleborzongok, amikor mellém állsz,
És a szívemre beszélsz bennem mindig Te zenélsz...

Teltek-múltak az évek,
Került rám is néhány bélyeg.
A vonat, amin utaztam, megállt.
És eljött az a reggel,
Mikor arra ébredtem fel,
Hogy fogalmam se\ ' volt hogyan tovább?

Vajon jó vonatra szálltam?
Vajon jó úton jár lábam?
Akik láttak csak a fejüket csóválták.
De én tudtam mi van bennem,
S újra szárnyra kelt a lelkem.
Egész lényem várta a nagy csodát.

És akkor megszólalt az a dallam...

Forrás: www.keresztenydalok.hu